

MARIBORSKI VEČERNIK „JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 18. uri Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din, Oglasi po ceniku, Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani, Poštni čekovni račun št. 11.400

Spor na otoku Malti kjer se križajo angleški in italijanski interesi

Malta postaja čedalje temnejši oblak na obzorju angleško-italijanskega — recimo, — prijateljstva. Čeprav je ta otok čisto eden najmanjših biserov britanske krone, pa ni najneznatnejši. Nasprotno: Malta predstavlja eno najvažnejših postojank na vodoravni osi britanskega imperija, obenem pa križišče glavne italijanske poti, ki vodi z apeninskega polotoka v severnoitalijanski kolonijalni imperij. Zaradi te tako važne zemljepisne lege zadobiva vsak spor na Malti kritične oblike, več ali manj nevarno ozadje, ker igra svojo vlogo v borbi za nadoblast v Sredozemskem morju.

Maltaži niso Italijani. Oni so potomci vseh mogočih ljudstev, ki so v stoletjih in stoletjih križarila po Sredozemskem morju. V njih je kri Feničanov, Grkov, Rimljanov, Gotov, Normanov, Arabcev, Turkov, križarjev, gusarjev in mnoge še koga. Tudi ne govore italijansko, temveč lastno narečje, ki je še najbolj podobno arabščini, ker je iz slednje prevzeta velika večina izrazov. Občevalni jezik naprednih, kulturnih slojev je pa italijanski, ker leži Malta v italijanskem kulturnem območju in se tudi velika večina njene inteligence šola v Italiji. Znano je poleg tega, da Angleži le redko stopajo s svojimi kolonijalnimi narodi v družabne stike, pa jim običajno tudi ne vsiljujejo svojega jezika. Vse to je pripomoglo k temu, da je raba angleškega jezika na Malti od nekdaj zaostajala za italijanskim, ki je bil obenem tudi učni jezik v šolah in službeni jezik na sodišču.

Temeljni vzroki malteškega spora so pa bolj politični kot jezikovni. Že več let se borita na otoku za oblast katoliška in ustavna stranka. Prva se opira na italofilsko orijentirano inteligenco, slednja na angleško upravo. Ta borba za oblast med obema strankama je dosegla vrhunec pred dvema letoma, in ker so voditelji katoliške stranke skoraj izključno duhovniki, je bil nehoté v spor z londonsko vlado potegnjen tudi Vatikan. Italijanska vlada se je tedaj držala previdno ob strani, čeprav so njene simpatije morale biti na strani Vatikana, ki je z interesi katoliške cerkve obenem branil tudi stvar italijanstva. Razmere na otoku so se takrat tako poslabšale, da je vlada smatrala za potrebno odgoditi volitve za nedoločen čas, in je London začasnó ukinil ustavo, ki jo je kronska kolonija Malta bila dobila leta 1921.

Na Malto je tedaj prišla iz Londona posebna komisija, da preišče vzroke nemirov. Kmalu je našla tesno zvezo med tamošnje duhovščino in nacionalističnimi voditelji, a posredno tudi emisariji fašistične propagande. Da odpravi te ne-

zdrave razmere, je komisija predlagala razne ukrepe, med njimi najradikalnejše sredstvo: odpravo italijanskega pouka v ljudskih šolah in prepoved njegove rabe pred sodišči.

Predlogi angleške komisije niso vzbudili takrat v Italiji nikake posebne pozornosti in toliko, da jih je italijanski tisk komentiral. Kmalu na to pa je interpeliral v londonskem parlamentu neki poslanec ministra za kolonije Cunliff-Lister; kako stališče namerava vlada zavzeti v malteškem sporu. Minister je odgovoril, da si je vlada prisvojila predloge preiskovalne komisije glede odprave italijanskega jezika in teden nato je še ponovil, da bodo zadevni ukrepi izvedeni v najkrajšem času.

Šele tedaj je završalo po vsej Italiji. Deževalo je protestov in razburjenje na Malti je rastlo od dne do dne. Ker so angleške oblasti prepovedale javne shode, so se začeli nezačudljivi nacionalisti shajati za zaprtimi vratmi. Največji tak shod je bil na veliki teden na univerzi, katerega se je udeležila vsa inteligenca, tam se je zgodil tudi dejanski napad na lorda Stricklanda, voditelja Angležem prijazne skupine, ki je tudi predsednik vlade na Malti.

V krožku »Giovine Malta« je prišlo nato pred večitisočglavo množico do odkritih italijanofilskih manifestacij. Neki govornik je izjavil, da se bodo Maltažani, če bo treba, italijansko učili v katehombah, dočim je drugi poudarjal, da je priključitev malteškega naroda k Italiji najbolj vroča želja vseh prebivalcev na otoku.

Kljub temu ostaja spor na Malti notranja zadeva britanskega imperija, in je spričo tega razumljivo, da italijanska vlada v ta spor ne posega. Zato je pa časopisje obeh držav bolj strupeno. Italijanski tisk se čudi, kako more tako velik narod kakor Angleži na tak način tepati osnovne pravice narodnih manjšin. Na kar kratkomočno odgovarja angleški konservativni tisk, naj se Italijani raje prej ozrejo v Južno Tirolsko in Julijsko Benečijo. Tudi poudarjajo angleški listi, da se nihče ne bori proti italijanščini kot nositeljici kulture, temveč samo proti italijanščini kot propagandnemu oročju.

Seveda, italijanski strah je zaradi tega tako velik, ker se zavedajo nizke stopnje malteške kulture. Saj med 230.000 prebivalci je 80% analfabetov. Odpraviti pouk italijanščine pomeni torej isto, kakor zatreti italijanski jezik v nekaj generacijah in z njim italijansko narodno zavest.

Na Malti izkušajo zdaj Italijani na lastni koži tisto, kar — — no, o tem je odveč govoriti.

PO UMORU ITALIJANSKEGA KONZULA V SPRINGFIELDU.

WASHINGTON, 19. aprila. Italijanski konzul v Springfieldu, na katerega so streljali trije neznanci na sprehodu, je bil takoj mrtev. Atentat je povzročil v vsej Ameriki veliko razburjenje, posebno med Italijani. Državni departman je pozval guvernerja države Illinois, da mu pošlje podrobno poročilo o atentatu in preiskavi. Italijanski generalni konzul v Chicagu je sam odpotoval v Springfield, da zbere podatke o napadu. Doslej je policija aretirala že več Italijanov, katere je pa zaradi pomanjkanja dokazov morala izpustiti. Gotovo je samo to, da je bil atentat delo protifašistov.

IZGREDI BREZPOSELNIH V AVSTRA-LIJI.

AUCKLAND, 15. aprila. Brezposelni delavci so priredili včeraj velike demonstracije, pri katerih je prišlo do krvavih spopadov s policijo. Več redarjev je bilo težko ranjenih, pa tudi število ranjenih demonstrantov je veliko. Demonstranti so razbili v glavnih ulicah vse izlozbe in oplenili mnoge trgovine. Zupan je poklical na pomoč tudi meščanstvo.

ALBANSKI PRORAČUNSKI DEFICIT.

TIRANA, 19. aprila. Skupščina predloženi proračunski osnutek izkazuje 28,5 milijonov zlatih frankov dohodkov in 31,59 milijonov izdatkov. Deficit se bo kril z novim notranjim posojilom.

Strahoten obseg poplav ob Savi

Nasipi se rušijo drug za drugim — Neštete vasi in mesta pod vodo — Stotine porušenih hiš — Prebivalstvo beži na vse strani — Pomanjkanje hrane in krme

BEOGRAD, 19. aprila. Sava je od Siska do Beograda povsod prestopila bregove in poplavlila velike površine plodnih polj in travnikov, vmes tudi celo vrsto vasi. Največje površine so pod vodo pri Brodu in Šabcu. Največje poplave pa so pri Beogradu, odnosno med Šabcem, Pažarevcem, Novim Sadom in Sento, kjer se stikajo Dunav, Tisa in Sava.

V Beogradu samem je pod vodo del kolodvora, vse pristaniško nabrežje do Karadjordjeve ulice in del makiškega predmestja, kjer je voda dosegla višino nasipa in poplavlila tudi več hiš, katere je moralo prebivalstvo izprazniti. Na kolodvoru so se morala izprazniti vsa monopol-ska skladišča, v nevarnosti je pa tudi glavni vodovod.

Sinoči in danes so popustili razni Savski nasipi in voda je zalila nove pokrajine. Tako je v Mačvi poleg dosedanjih pod vodo še preko 8000 ha, a v nevarnosti je nadaljnjih 70.000 ha. Zveza med Beogradom in Obrenovcem je prekinjena. Obrenovec je obdan okoli in okoli od silnega vodovja, in tudi velik del mesta je v vodi. Izseliti se je moralo okoli 400 družin. V enakem položaju je Sremska Mitrovica, kjer so pod vodo vsi nižje ležeči deli mesta. Prebivalstvo se izseljuje, posebno še, ker sega voda tudi že v višje dele. Po dosedanjih poročilih se je v predmestjih porušilo več hiš, druge pa se podirajo.

Najhujša je katastrofa, ki je zadela Slavonsko Račo. Voda je 30 hiš popolnoma porušila, 20 pa jih je izpodkopala, tako da izginjajo druga za drugo v globino. Od vseh 200 hiš nebo najbrže nobena več uporabna za stanovanja. Škoda znaša že doslej več milijonov dinarjev.

V Baranji je položaj manj katastrofalen. Drava je poplavlila močvirnat levi breg od madžarske meje do izliva v Dunav. Tisa je poplavlila velike komplekse in ogroža okoli 100.000 ha rodovitnega polja.

BEOGRAD, 19. aprila. Položaj v poplavljenem ozemlju Save se je preko noči katastrofalno poslabšal. Zaradi neprestanega deževja so vode še bolj narastle, podrla nasipe in poplavlila ogromne površine. Od l. 1875. še ni bilo ob reki Savi takih poplav, kakor so sedanje.

Pri Brodu je dosegla Sava 3,5 m nad normalo. Vse ozemlje je podobno velikanskemu jezeru, iz katerega se dvigajo nekatere naselbine, podobno malim otokom. Bosenske reke prinašajo novo vodovje in strokovnjaki menijo, da bo trajala najmanj mesec dni preden se bodo popolnoma odtekale. Pred mesecem junijem sploh ne bo mogoče obdelovati polj.

Pri Gjakovcu je ponoči počil nasip. Pionirji, posebno ptujski, delajo kakor največji junaki, da bi razpoko zopet zamašili, a vsi napori so zaman.

Del Slavonskega Broda je že »zpraznjen. Begunci so se nastanili v železniških vozeh, kmetje pa so odšli s svojo živino in premoženjem v gore. Vse ceste so polne beguncev, ki nosijo in vozijo s seboj le najpotrebnejše. Zovsod je veliko pomanjkanje živin, ker je voda uničila vse zaloge. Prav tako ni krme za živino, po bosenskih planinah pa je še sneg in še ni paše.

Tudi vsa okolica Beograda je podobna ogromnemu jezeru. Iz Sremske Mitrovice poročajo, da je voda s tako silo podrla nasipe in pridrvela v mesto, da je porušila 450 hiš, nadaljnjih 200 pa narušila. Na pomoč so bili poslani vojniki, gasilci in celo kaznjenci velike jetnišnice. Vsi vodnjaki so poplavljeni, tako da ni nikjer več čiste pitne vode in se je bati epidemičnih bolezni. Promet po mestu je mogoč samo še s čolni. Mestna občina urejuje prehrano in je poklicala na pomoč tudi habsko upravo in Rdeči križ.

Ob Dunavu se je položaj danes nekoliko izboljšal, Tisa s svojimi pritoki pa še vedno narašča. Sedaj je ogroženih že 300.000 ha zemlje. Nasipi se popodirajo. Tisoči ljudi so na delu, da bi preprečili najhujšo katastrofo.

KREUGERJEVE IZGUBE ZNAŠAJO 80 MILIJARD DINARJEV.

BERLIN, 19. aprila. Preiskovalna komisija je sedaj dokončno ugotovila deficit Kreugerjevega koncerna. Izgube in potvorbe znašajo okoli 80 milijard dinarjev. Med dokumenti je bilo najdeno tudi potrdilo Hitlerjeve stranke o prejemu 100.000 nemških mark, ki dokazuje, da je Kreuger financiral tudi nemške nacionalne socialiste. Časopisje piše, da je bil Ivar Kreuger finančni Al Capone in največji kapitalistični pustolovec vseh časov.

Pri boleznih žolodca, črevesja in presnavljanja privede uporaba naravnega »Franz Josefove« grenčice prebavne organe do rednega delovanja in tako olajša tok hranilnim snovem, da preidejo v kri. Zdravniška strokovnjaška izvedenja poudarjajo, da se »Franz Josefova« voda zlasti koristno izkaže pri ljudeh, ki se malo gibljejo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

BORBA ZA INDIJSKO NEODVISNOST.

BOMBAY, 19. aprila. Predsedstvo iz vršilnega komiteja indijskega kongresa je sankcioniralo gibanje državljanske nepokorščine. S tem se je borba Indije za neodvisnost zopet obnovila v vsem svojem obsegu.

EINSTEIN SE SELI V AMERIKO.

BERLIN, 19. aprila. Svetovnoznani učenjak prof. Einstein se preseli v Ameriko, kjer je že kupil večje posestvo. Nemčijo zapušča zaradi neprestanih nasprotstev nacionalistov, ki ga osebno napadajo.

PADANJE POROK NA POLJSKEM.

VARŠAVA, 19. aprila. Lansko leto je bilo na Poljskem 273.332 porok, 27.089 manj kakor predlansko leto. Po podatkih za prve mesece letošnjega leta število porok še bolj pada. Kriza!

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opoldne): Še negotovo, a najbrže boljše in toplejše vreme.

Oblast brez modrosti sama
sebe pohodi!

HORAC

† Minka Kranjčeva.

Pri Sv. Barbari v Slov. Goricih je preminula včeraj vrla vzgledna slovenska žena, gospa Minka Kranjčeva. Vošnjakova, soproga šolskega upravitelja v p. in posestnica, bivša dolgoletna učiteljica ročnih del. Pokojnica se je že v rani mladosti narodno udeleževala in je, ko je bil njen oče dr. Josip Vošnjak predsednik »Pisateljskega društva« v Ljubljani, v letih 1888 in 1898 ob spominskih svečanostih, prirejenih od tega društva, deklamovala na Prešernovem in Jenkovem grobu v Kranju. Kot zavedna narodna žena je bila vedno članica CMD in je rada podpirala dobrodelna društva in revne dijake. Svojih pet otrok je vzgojila v pravem narodnem in krščanskem duhu. Naj bo blagi pokojnici ohranjen časten spomin, žalujoči rodbini naše iskreno sožalje!

Iz železniške službe.

Premeščeni so uradniki: Alojzij Bezjak, šef postaje Sv. Lovrenc na Dr. p. v Ptuj; Alojzij Ručman iz Rimskih toplic za šefa postaje Sv. Lovrenc na Dr. p.; Ivan Rebol iz Rogaške Slatine za šefa postaje Mestinje; Anton Barbič iz Velike Kikinde na Pragersko; nadalje je med drugimi premeščen uradniški pripravnik Cvetko Novakovič iz Ruš na Lesce, zviščar Svetozar Antič iz Maribora v Kičevo, Drago Tratar pa iz Ljubljane na Pragersko. Brzojavni signalni izpit sta napravila uradniški pripravnik Bogomil Lašič in dnevničar Alojzij Trš, oba iz Maribora.

Iz poštne službe.

Za pogodbeno poštarico v Hočah je imenovana Ivana Prelovčeva, za dnevničarja na mariborski glavni pošti pa Raiko Treven.

Nesrečna ljubezen.

O zagonetnem napadu na posestniškega sina Franca Vreznika v Dolgošah, o čemer je poročal tudi naš list, smo naknadno izvedeli, da fant ni bil napaden, ampak se je sam obstrelil ter si pri tem tako nevarno poškodoval oči, da je na enem očesu oslepel. Baje ga je spravila v obup nesrečna ljubezen.

Prepoved ribolova s sačilom.

Glasom naredbe kralj. banske uprave pod števil. III No. 4604/2 z dne 12. marca 1932 in na osnovi § 62 rib. zak. je uporaba sačila trauperja pri ribolovu v Dravi in v njenih mrtvicah, mlakah in umetnih strugah ter v Dravinji v času od 1. marca do 31. maja prepovedana. Prestopki se strogo kaznujejo po § 80 rib. zak. — Ribarsko društvo Maribor.

V zlato svobodo.

Iz mariborske moške kaznilnice so danes dopoldne pogojno odpustili 22 kaznjencev. So večinoma iz Južne Srbije in so presedeli po deset in še več let v tukajšnji kaznilnici zaradi krvne osvete. Predstojništvo mestne policije je te odpuščence odpravilo v njihove domovinske občine.

Zasačen tihotapec.

Včeraj popoldne so tezenski orožniki v gostilni Achtig zasačili nevarnega tihotapca Rudolfa Š. V kokošnjaku pri nekem sosedu je imel skritih 14 kilogramov saharina, katerega so mu orožniki zaplenili, njega pa oddali v tukajšnje sodniške zapore.

Z Dravskega polja

Gradbena dela za postavitve kolodvoza v Hočah vidno napredujejo. Delavci z marljivostjo zavažajo svet, ki je radi nizke lege močvirnat. Upajmo, da bomo prihodnjo jesen že lahko nakladali na tem novem kolodvoru svoje poljske pridelke in les. Doslej smo morali voziti vse v 5 km oddaljene Rače ali pa v Maribor.

Spremembe posesti. Znano Božičkovo gostilno v Hočah je pred nedavnim kupil g. Potočnik ter v njej z nova otvoril gostilniški obrat.

Pošta v Hočah je preselila svoje uradne prostore iz poslopja g. Rečnika v prostore gostilničarja g. Rojka.

Občni zbor narodne knjižnice v Dobrovcih bo prihodnjo nedeljo v šoli na Dobrovcih. Ljubitelji knjig, pridite polnoštevilno.

Za združitev vseh narodnih sil Občni zbor podružnice Jugoslovenske matice

Snoči je imela mariborska podružnica Jugoslovenske matice v Narodnem domu svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število nacionalnih delavcev, zastopniki raznih kulturnih in narodnih organizacij ter predstavniki oblasti, med njimi sreski načelnik g. dr. Ipav. Zbor je otvoril in vodil predsednik g. prof. Kenda, ki je v svojem poročilu podal pregledno sliko o matičnem delovanju, ki je v nacionalnem pogledu eminentne važnosti. Naglasil je nujno potrebo združitve vseh narodnih sil v eno fronto.

Tajnik matice g. Brandtner je podal nato kleno in izčrpno poročilo, iz katerega izžareva ljubezen in najnesebičnejše delo podružnice. Naglasil je neprecenljivo vrednost počitniške kolonije Rdečega križa ob morju in Društva za zdravstveno zaščito otrok na Pohorju, ki je sprejela koroško deco in ji tako pripravila nekaj veselih dni v počitnicah. Velike važnosti je bilo tudi taborenje naših skavtov na Koroškem in bi bilo le želeti, da bi se taka taborenja večkrat ponovilo. Tudi je podružnica po svojih močeh nudila pomoč brezposelnim Primorcem, tako da je skozi 6 mesecev dobivalo dnevno pri mestni občini prehrano 40 do 50 teh siromakov.

Po blagajniškem poročilu, ki ga je podal g. Lojze Doležal, je bila izrečena odobru zaupnica, nakar so sledile volitve in je bil z majhnimi izpremembami izvoljen dosednji odbor.

Marvelle — misteriozni eksperimenti grafologije itd. v Veliki kavarni.

Velika Haydnova proslava v Mariboru.

Mariborska Glasbena Matica in pevsko društvo »Maribor« priredita skupno dne 3. in 4. maja t. l. veliko Haydnovo proslavo, na kateri bo prvi večer posvečen instrumentalni glasbi, drugi večer pa se bo izvajal večnolepi oratorij »Vstajenje«.

*

Samomor ptujskega hotelirja.

Naglo se je raznesla včeraj dopoldne po Ptuj in okolici tragična vest, da so našli g. Frana Osterbergerja, hotelirja, vinogradnika in posestnika obešenega na podstrešju njegove hiše. Pokojnik, je bil splošno znan in priljubljen in je živel v urejenih razmerah. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano; najbrže se mu je omračil um. Star je bil šele 57 let.

Plačevanje davkov v drugem četrtletju Opozorilo davčne uprave Maribor

Tukajšnja davčna uprava nas prosi za objavo:

V smislu čl. 148. zakona o neposrednih davkih se objavlja, da so v drugem četrtletju 1932 dospeli v plačilo ti-le davki:

Drugi četrtletni obrok zgradarine, pridobnine, rentnine, družbenega davka, davka na neoženjene osebe, davka na poslovni promet in vojnice.

Davčni zavezanci se opozarjajo, da te obroke v lastnem interesu poravnajo po poštni položnici pravočasno, t. j. najkasneje do 15. maja 1932.

Uslužbenški davek morajo pobrati, odnosno odvesti davčni upravi s seznamom vsi delodajalci, ki zaposlujejo preko 2 uslužbencev, kakor tudi vse državne in samoupravne blagajne in blagajne drugih javnih naprav ter načeloma družbenemu davku zavezane osebe, ne glede na število zaposlencev, — najkasneje 15. dan po preteku vsakega meseca.

Ostali delodajalci pa morajo pobrati uslužbenški davek v davčnih znamkah tako, da jih ob vsakokratnem izplačilu medse nalepijo v davčni knjižici na zato določenem mestu in uničijo z žigom ali svojeročnim podpisom.

Davek na neoženjene osebe uslužbencev, katerih mesečni prejemki znašajo več ko 2500 Din, pa morajo vsi deloda-

vo vrednost počitniške kolonije Rdečega križa ob morju in Društva za zdravstveno zaščito otrok na Pohorju, ki je sprejela koroško deco in ji tako pripravila nekaj veselih dni v počitnicah. Velike važnosti je bilo tudi taborenje naših skavtov na Koroškem in bi bilo le želeti, da bi se taka taborenja večkrat ponovilo. Tudi je podružnica po svojih močeh nudila pomoč brezposelnim Primorcem, tako da je skozi 6 mesecev dobivalo dnevno pri mestni občini prehrano 40 do 50 teh siromakov.

Po blagajniškem poročilu, ki ga je podal g. Lojze Doležal, je bila izrečena odobru zaupnica, nakar so sledile volitve in je bil z majhnimi izpremembami izvoljen dosednji odbor.

Mariborsko gledališče REPERTOAR.

Torek, 19. aprila ob 20. uri: »Traviata«. Ab. D. Gostovanje ge. Tinke Wesel-Polla, primadone graške opere. Zadnjikrat.

Sreda, 20. aprila: Zaprtlo.

Četrtek, 21. aprila ob 20. uri: »Casanova«. Ab. B.

V proslavo 25-letnice pisateljskega jubileja Milana Begovića, odličnega jugoslovanskega dramatika, uprizore v soboto, na mariborskem odru njegovo dramo »Brez tretjega«. Ta drama je zelo efektana in je doživela po vseh odrih velik uspeh. Režiral bo g. Bojan Stupica iz Ljubljane.

Nocoj v gledališču

zadnjikrat Verdijeva opera »Traviata«. Gostuje odlična primadona graške opere ga. Tinka Wesel-Polla.

jalci brez izjeme odpremiti davčni upravi v gotovini v istem roku kakor uslužbenški davek.

Davčni zavezanci splošnega davka na poslovni promet po zakonu z dne 31. januarja 1922, ki plačujejo davek po knjigi opravljenega prometa, morajo predložiti prijave in plačati ustrezni davek za prvo četrtletje 1932 najkasneje do 30. aprila 1932.

Davčni zavezanci skupnega davka na poslovni promet po zakonu z dne 12. julija 1930, ki so izbrali način plačevanja po vplačilih v gotovini in menicah, morajo polagati odplačila po opravljenem prometu prejšnjega meseca v 20 dneh po preteku vsakega meseca; oni davčni zavezanci, ki so si izbrali za podstavo obračuna promet po fakturah, pa v 50 dneh po preteku vsakega meseca — vsi z mesečnimi prijavami.

Dokler se ne izvrši odmera davkov za tekoče leto, se morajo plačevati davki po davčnem predpisu iz prejšnjega leta.

Davek novih davčnih zavezancev in novih davčnih predmetov se mora plačati najkasneje v 30 dneh po prejemu plačilnega naloga.

Kdor ne plača dospelih obrokov do skrajnega plačilnega roka, mora plačati od tega dne pa do dne plačila 6% ne letne zamudne obresti in proti njemu se uvede izvršilno postopanje.

Prvi pevski koncert Ipavčeve župe

Nad vse pričakovanje sijajno uspelo prireditve zadnje nedelje moramo prišteti k našim najimenitnejšim kulturnim dogodkom, kar jih beležimo v dobi od prevrata sem v našem mestu. Bila je to pravcata pevška manifestacija; pomembna še radi tega, ker poteče letos sedemdeset let, odkar se je v Mariboru prvič javno pelo slovensko; takrat so se slovenski pevci — ob nastopu ustavne dobe, — zbrali pod okriljem novoustanovljene čitalnice. In njihov nastop je takrat izzval enako navdušenje, kakor smo ga doživeli pri nedeljski prireditvi. Seveda je bilo število nastopajočih pevcev sedaj več kot desetkrat večje, in sta menda v tem razmerju tudi oba koncertna prostora. Takrat so peli v takozvani Kartinov dvorani, edini v Mariboru, ki je mogla služiti za take namene. Nahajala se je v

poslopju, kjer ima danes Brandl svojo delavnico.

Prehodno stopnjo v razvoju našega pevškega življenja je predstavljalo tedaj »Slovensko pevsko društvo« s sedežem v Ptuj, ki je že bila edinica višje vrste, ker je združevala vse najboljšie pevce iz nekdanjega spodnjega Štajerija. Vsakoletni nastopi so bili pravi pevski tabori, na katere se še živo spominja naša starejša generacija.

Notranji predpogoji za ustanovitev Ipavčeve pevške župe so bili torej že podani, in čakali smo samo še časa, ko se to oživitvori; — in se je zgodilo, ko je prevzel vodstvo zbora Glasbena Matica agilni profesor Mirko. O močnem odzivu, ki ga je našel nedeljski skupni koncert v javnosti, priča najbolj dejstvo, da je bila velika unionska dvorana na-

polnjena navdušenega občinstva. Ta nova kulturna organizacija računa torej lahko z vsesplošnimi simpatijami.

Do vseh podrobnosti vestno pripravljena prireditve more zabeležiti upravljajne uspehe. Pevska masa, ki je nastopila v začetku in na koncu, je učinkovala zmagovito. Dirigenta sta bila Horvat in Gašparič. Obvladala sta veliki zbor pevcev s sigurno roko in čudili smo se okusni izdelavi in lepemu glasovnemu sorazmerju. Videli smo pa tudi, s kako krasnim pevskim materialom »azpolagamo. Pevci so peli z navdušenjem in učinek na občinstvo je bil mogočen. Ta nastop pevškega vlez zbora predstavlja gotovo v zgodovini naše domače pevške glasbe markanten mejnik.

Vmes so nastopali razni pevski zbori tako domači zbori, kakor zbori iz Celja in Ptuja, ter podeželski zbori. V številčnem oziru, kakor tudi po glasovnih kvalitetah in izvežbanosti so bile seveda velike razlike. Najmanjši zbor je štel 19 pevcev, najmočnejša zbora dusa pevcev, najmočnejša zbora »Maribor« in Glasbena Matica, 70 ozir. 80 članov. Tu so se kazale vse gradacije od dobrega uspeha pa do velike popolnosti. Moramo namreč pri presojevanju upoštevati razne okoliščine, v katerih delujejo razna pevška društva. Ponekod so občutne zapreke in neprilike, s katerimi se morajo boriti pevci. Večkrat orjejo taka društva šele ledino, delujoč v krajih, kjer se poprej sploh ni nikoli popevalo slovensko. In teh pevcev moramo biti ravno tako veseli, kakor pa onih, pri katerih so okolščine toliko ugodne, da morejo stremeti po najvišjih umetniških ciljih. Sicer pa tudi niso vsa društva tekmovala za nastop ob priliki ljubljanskega festivala; nekateri zbori so hoteli samo pokazati uspeh svojega truda.

Ocenjevalna komisija (kateri je predsedoval ravnatelj Hubad in v kateri je bil iz Ljubljane še prof. Premrl, iz Maribora pa skladatelj Dev, prof. Bogovič in prof. Družovič) je bila nad uspehi kar najprijetneje presenečena in tako bo število zborov, nastopajočih v Ljubljani, prav častno za nas, in naši pevci bodo imeli priliko, utrditi si sloves, katerega so si tokrat priborili.

Torej, odločilni korak je storjen in temelj je trden. Trden tem bolj, ker mu pripravljajo potrebne predpogoje za bližnjo bodočnost smotreno delovanje na polju vzgoje mladine k petju, kakor to opazujemo v zadnjem času. Smemo torej pričakovati velik razvoj pevškega življenja v okrilju Ipavske pevške župe. H. D.

* S policije.

Včeraj popoldne je policija aretirala 24-letno Klaro J., ker je izmaknila nekemu moškemu, s katerim je popivala, 100-dinarski bankovec. Danes dopoldne so Klaro, ki je prišla pred kratkim iz Dobrovnika, zasliali. Skesano je priznala tatvino, obenem pa izpovedala svojo žalostno preteklost. Klara bo morala pred sodnika. Aretirana sta bila tudi Mirko in Tonček, tatinski parček, ki ga je imela policija že delj časa na sumu. V policijskih zaporih je prenočil neki Albin, ker je grozil svojemu znancu, da ga bo ubil. Zabeležene imajo v policijskih bukvah tudi štiri prijave radi manjših policijskih prestopkov.

Gledališki ravnatelj sinčku, ki pride prvič iz šole: »No, Slavko, kako je bilo kaj v šoli?«

»Imenitno, očka, kolosalno, neverjetno! Pomisli: Vse zasedeno, razprodano do zadnjega kotička!«

Ognjeniški obroč okoli Tihega oceana

Izbruh južnoameriških ognjenikov
in ostale ognjeniške katastrofe

Nenadni strahoviti izbruh osmih ognjenikov v južnoameriških Kordiljerah ali Andih je vzbudil po vsem svetu zanimanje za to visoko pogorje. Geografi smatrajo vso verigo gora, ki se razprostira po Ognjene zemlje na jugu Argentine in Čile do Alaske na severu, za eno samo pogorje, ki meri okoli 15.000 km in je zato najdaljše na svetu. Razprostira se po vseh podnebnih pasovih naše zemlje od severnega pa skoraj do južnega polarnega ozemlja.

Južnoameriški Kordiljeri ali Andi, špansko Cordilleras de los Andes, so višji in obsežnejši kakor severno ameriški. Dolgi so 7300 km in dosega višino 7040 m. Najvišji vrh je Aconcagua, 1000 metrov višji kakor Kilimandžaro, kralj afriških gora s 6010 m, in 2300 m višji kakor evropski Mont Blanc. Aconcagno prekaša po visokosti samo sedem najvišjih vrhov v azijski Himalaji in je, kakor večina drugih v Kordiljevih, ugasel vulkan.

Pogled na južnoameriške Kordiljere je veličasten, saj se odpira očem gledalca ogromna stena, iz katere se dviga 21 vrhov, ki so vsi visoki 6000 do 7000 m. Poleg teh je pa še 18 vrhov, ki so vsi višji kakor naš Mont Blanc. Še bolj pa ostrmimo, če pregledamo število in ogromni obseg kordiljerskih ognjenikov. Na njih so bolj bogati kakor vsa ostala gorovja na svetu. Ugasli ognjeniki se navadno ločujejo od delujočih, da so pa tudi prvi prav tako nevarni kakor drugi, je pokazala pač na najvidnejši način katastrofa preteklih dni. Če jih pa kljub temu razdelimo na omenjeni dve

skupini, potem vidimo, da imajo Kordiljeri največji delujoči ognjenik na svetu. To je orjak Cotopaxi. Manjših in malih je vse polno. Če bi pričeli hkrati bruhati vsi, bi nastala taka strahovita katastrofa, kakršne svet, odkar žive na nem ljudje, menda še nikoli ni doživel.

Kordiljeri sami pa tvorijo le manjši del ogromnega venca ognjeniških vrhov, ki obdaja Tihi ocean. Vsa kotlina tega največjega morja na svetu je obdana z linijami enakih geoloških ravnotežnih motenj. Le v Severni Ameriki prekinjena vrsta ognjenikov se razprostira od Ognjene zemlje preko Čile, Peruja, Ekvadorja, Kolumbije in Srednje Amerike do Mehike in z malim presledkom gori do Alaske. Od tu sledi Aleptom, prehaja na Kamčatko, Kurile ter otočje Japonske. Od tu se okrene preko Filipinov in Molukov na Sundsko otočje, kjer se zaključijo na Javi in Sumatri. V območju Tihega oceana so pa ognjeniki tudi na Novi Zelandiji in na Polinezijskem ter Melanezijskem otočju. Večinoma so seveda ugasli.

Vsi ti ognjeniki so po mnenju strokovnjakov vsaj več ali manj v nekakšni medsebojni zvezi, tako da upliva delovanje enih tudi na druge. Ta upliv pa seveda ni tako nagel, da bi si morali izbruh slediti kar naenkrat. Včasih trajajo presledki uplivov več mesecev ali celo let. Vsekakor pa so katastrofe, ki so zadele l. 1923. Japonsko, pozneje Krakao v Sundskem prelivu in sedaj Južno Ameriko, v medsebojni zvezi. V oddaljenejši zvezi so pa seveda tudi drugi ognjeniki v Aziji, Evropi in Afriki.

Kulturnipregled

»Sedaj vem, kaj je radio«. V esperantu spisal E. Aisberg, radio-inženjer v Parizu, v slovenski jezik prevedel Leopold André, profesor v Ljubljani. S 85 slikami in mnogimi stranskimi risbami 81 strani 8° — 1932. — Din 48.—

Nihče ne more pogrešati te knjige, kdor se hoče temeljito seznaniti z radijem. Ne samo znanstveniki, marveč vsakdo, ki posluša radio, se bo mnogo naučil iz te knjige, ki je prevedena doslej v 11 evropskih jezikov. Vsakomur pa, ki že ima kako knjigo o radiu, bo dobrodošlo dopolnilo v vrzeli tozadevne naše literature.

Knjiga je pisana v dialogu preprosto in izčrpno obravnava uvod v radiotehniko in je namenjena začetniku. Kdor bo prebral to knjigo, bo razumel vsako knjigo iz radiotehnike.

To je ona knjiga, po kateri je priredil prof. L. André okoli Božiča 8 predavanj

v dialogu na podlagi slik, ki sta jih prinašala »Učiteljski Tovariš« in vestnik »Radio-Ljubljana« kot priloge.

Knjiga je izšla v bolgarščini, češčini, estonščini, francoščini, grščini, italijanščini, madjarščini, nemščini, portugalsčini in romunščini, kar kaže, da je knjiga svetovnega slovesa in je res dobra.

Pisatelj je s knjigo popolnoma dosegel svoj namen ter je v poljudni obliki, nad vse nazorno podal osnovne pojme o radiofoniji, ki mora zanimati danes vsakega inteligenta. Snov je obdelana v dialogih, ki napravljajo knjigo zanimivo ter mora čitatelji z napetostjo slediti razpravi. Skoro vsakemu novemu vprašanju in pojasnilu — razlagi — so pridejane nazorne slike, ki napravijo snov razumljivo tudi vsakemu začetniku v radiofoniji. Kdor bo prebral to knjigo, bo lahko prebral vsako knjigo iz radiotehnike.

G. profesor André je izdal že pred to knjigo dvojno knjig iz radiofonije in sicer leta 1927. prvo slovensko knjigo »Radio, osnovni pojmi iz radiotehnike« in leta

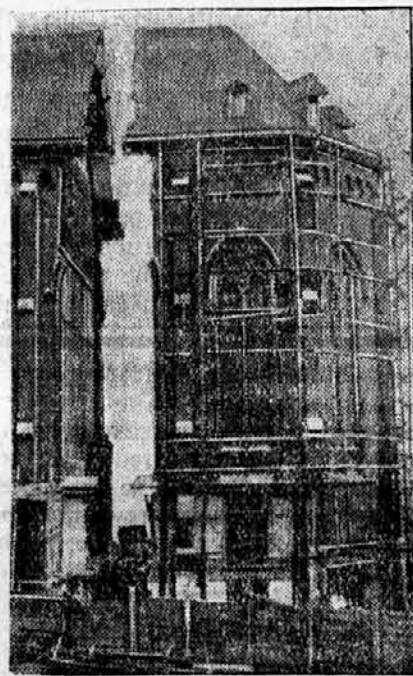
1929. drugo knjigo pod naslovom »Radio aparat, njega sestava, napake in motnje«. Iz tega sledi, da je tudi nova knjiga, t. j. prevod, popolnoma strokovnjaško izdelan. Kdor prvih dveh knjig zaradi strogo znanstvene podlage ni povsem razumel, ta mora prebrati novo delo in bo pojnil ter mu bo razumljivo vse, kar mu je bilo nejasno v prvih knjigah. G. profesor André je imel pa lansko leto tudi tečaj o radiu za učiteljsko, zato je iz prakse zadel tudi metodično stran prevoda, ki mu prednjači jasnost v razlagi in pojmi. Kot načelniku odbora za šolski radio za Dravsko banovino, je bilo gosp. profesorju mnogo ležeče na tem, da se radio v naši banovini čim bolj razširi in najde čimveč prijateljev, to je videti iz knjige same in iz prevoda, da je izdelan z vso ljubeznijo do stvari.

»Učiteljska tiskarna« je dala knjigi elegantno moderno vnanjo opremo. Knjiga je lepo vezana ter tiskana na prvovrstnem papirju. Tudi tisk sam je velik in lep, tako da je za oči naravnost prijeten. Ker je radio danes ena najpogostejših iznajdb, s katero se mora seznaniti vsak inteligent, ne bo mogel pogrešati te knjige nihče, ki hoče vedeti, v čem obstoji umetnost radia in kaj je radio?

Knjigo dobite pri Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova cesta 13.

Darujte za pomožno akcijo!

Na dvoje prerezana cerkev.

V Jupillu blizu mesta Liege (Belgija) so prerezali cerkev na dvoje v svrhu njenega podaljšanja. Odrezani del so s hidravličnimi dvigalnici odrinili za 8 metrov in bodo vmesni prostor zvezali z novim zidovjem.

Sport

Lahkoatletsko tekmovanje za prvenstvo Maribora.

V svrhu dogovora o tekmovanju bo v četrtek, 21. t. m. ob 19.30 sestanek vseh klubskih zastopnikov v klubski pisarni SSK Maratona. Načelstvo SSK Maratona prosi za polnoštevilno udeležbo.

Medklubski odbor LNP, službeno.

V nedeljo 24. t. m. bodo na igrišču ISSK Maribora te-le tekme: Dopoldne ob 10. prijateljska tekma mladim ISSK Maribor:SK Svoboda; ob 14.30 prvenstvena tekma ISSK Maribor rezerva:SK Železničar rezerva in ob 16. prvenstvena tekma ISSK Maribor I:SK Železničar I. Službujoči odborniki dopoldne g. Marušig, popoldne g. Amon.

Iz Aero-kluba Maribor.

Upravni oblastni odbor Aerokluba Maribor se je konstituiral tako-le: predsednik dr. Josip Tominšek, I. podpredsednik Vilim Lulič, polkovnik, 2. podpredsednik Bogdan Pogačnik, bančni ravatelj, tajnik Angjelko Grabrič, kapitan, blagajnik Josip Loos, pomorski komisar. Financijski odsek: Milan Makar, srbski načelnik, Maribor d. br., dr. Makso Šnuderl, odvetnik. — Propagandni odsek: Ivan Roglič, trgovec, Franjo Pivka, mag. uradnik. Tehnični odsek: Mirko Feldin, trgovec, Franjo Pivka, mag. uradnik, Manfred Podlesnik, priv. uradnik, Joža Papov, priv. uradnik, Ivo Kos, uradnik tvornice Zlatorog, ing. Stane Podboj, poštni uradnik, Anton Fabjan, uradnik. — Akademski sektor: Boris Cijan Milivoj Humek, Dušan Cejan, Fritz Scherbaum, Robert Kukovec, Herbert Drogenik, vsi akademiki.

Jesenska umetnostna razstava v Ljubljani.

V okvirju jesenskih razstav priredi uprava velesejma v Ljubljani tudi umetnostno razstavo »Žena v slovanski umetnosti«. V poštev pride zlasti ženski pokret. Razstave se zamorejo udeležiti vsi slovenski likovni umetniki. Sprejmejo se prodane in neprodane umetnine. Prevozne stroške plača razstavljalec, vendar je odvoz po železnici brezplačen. Razstava bo od 3.—12. septembra. Zadnji prijavni rok je 30. junij. Udeležba do števila 10 umetnin je brezplačna. S prijavo naj se po možnosti pošljejo fotografije umetnin, namenjene za razstavo v delno uporabo za reprodukcije. Predvidene so tri prve denarne nagrade in sicer: a) za najboljšo slikarsko delo, b) za najoriginalnejši ženski portret, c) za obiskovalce najboljši portret (vsak obiskovalec dobi listek, s katerim voli najboljšo delo). Poleg tega se bodo nekatera odlična dela diplomirala in nagradila po možnosti tudi denarno. Osebnostna vabila k udeležbi se ne razpošiljajo. Aranzma bo v večjih rokah umetnika.

Sodba v džungli.

Doživljaj afriškega farmarja.

Tropična noč je kot razodetje narave. Tropične noči niso ne svetle ne temne; one so črno-temno-modre. Konture stvari se ostro odražajo na ozadju noči, palme in drugo drevje so kot fantastične rastline, ki se črno dvigajo proti nebu; le njih vrhovi se medlo svetlikajo v odsevu števila zvezd...

Sedel sem na nizkem glinastem zidu verande ki je obdajala mojo kolibo, in sem občudoval bajnosti te noči. Uho se mi je bilo že zdavnaj privadilo na zamor tropične noči in znal sem razločevati posamezne glasove. Take noči imajo svojo posebno govorico. Opice krulijo in klepetajo v snu, lovski in ljubezenski kliči zverin se spajajo z nepretrganim regljanjem žab v monotono glasbo.

Pod mojo kolibo, ki je stala na majhnem griču kraljevega dela vasi, skrita v sencih košatega drevja, na obrežju reke Marebaya, se je razprostirala vas. Tu in tam je bilo videti temni stožec slamnate strehe v divji goščavi palm, banan in drugega džungelskega rastlinstva, v ozadju se je razprostirala črna džungla ob reki tja do morja.

Ze ure sem ždel na zidu svoje kolibe in čakal, kaj se bo zgodilo.

Pred dvema mesecema smo bili prišli mi štirje mladi Evropejci v to zamorsko

vas in smo se tu začasno naselili. Kralj nam je moral dati na razpolago eno svojih kolib, istotako župan. Tako sva dva stanovala v nekoliko oddaljeni kraljevi koči, najina tovariša pa pri županu v vasi. Ker je tako smo mogli nadzorovati domačine. Kmalu so prispeli naši stroji za trebljenje grmičja in naše delo se je takoj pričelo. Rad nam je dal kralj rodu Almam svoje ljudi na razpolago, in izgledalo je, da je vse v redu, ko so se črnici naenkrat uprli. Najprej so izginili delavci. Kralj ni vedel nič o tem in »alkali« (župan) tudi ni nič vedel. To je bil začetek podzemnega boja. Sami smo kaj hitro našli svoje delavce — skriti so bili v sosednji vasi — in smo jih napodili nazaj. Kralj in alkali sta se nam kazala podnevi prijatelja, ponoči sta nas pa napadla s svojimi ljudmi. Vendar se je napad ponesrečil, ker smo bili čuječi.

Pozneje so nas skušali zastrupiti; tudi to smo pravočasno opazili. In nazadnje — pred dvema dnevoma, so tapcirali naši kolibi s strupenimi kačami. Zdaj smo pa mi prešli v odkrit boj.

Neke tihe noči smo se podali v vas, da se maščujemo. Dva meseca so nas imeli črnici za dobre neumne Evropejce, meneč, da se bodo z nami igrali. Toda to noč smo jih naučili kozjih molitvic. Evropejec mora v tropičnih krajih nastopiti kot gospodar, če ne, je izgubljen.

Kot štirje obsedenci smo se pojavili v vasi in ugrabili kralja in župana kot talca. Vzbudili smo strah in trepet, ki

je na duše domačinov porazno vplival. Vsak upor je bil zaduščen. Osebnostni pogum belega plemena je zmagal. Prisilili smo to noč kralja in župana, da sta postala naša zaveznika, in prišli sta morala najsvetejšo prisego korana. In naposled sta morala sklicati sodni dvor, ki naj bi naslednjega dne sodil.

In tako sem sedel pred svojo kočjo in pazil, zakaj bili smo samo štirje. Toda nič se ni zgodilo, črnici so bili popolnoma ustrahovani. Mirno in lepo je minila noč, hipoma, kakor je to le v tropičnih krajih, se je zdanilo; solnce je vzhajalo krvavordeče za kolibami. Džungla, ki se je nepregledno razprostirala v notranjost dežele, je rdeče žarela, drevje in grmičje je izgubljalo sivo barvo in je oživel.

Moji slugi so že ropotali po kuhinjski kolibi, ki je stala nekoliko ob strani. In v hipu je bila miza pogrnjena. Če bi imelo afriškansko jutro oni hlad, kot ga ima doma, bi bil resnično srečen. Moj svak, ki je stanoval z menoj v isti kolibi, je še spal; tako sem zajtrkoval sam pri 32 stopinjah Celzija ob petih zjutraj in sem sprejel obisk kralja, ki je prišel, oblečen v svoje najlepše oblačilo. Ponudil sem mu skodelico čaja in cigarete. O sodišču ni padla med nama nobena beseda.

Kmalu se je prikazala povorka vaških mož z županom na čelu, ki je bil tudi oblečen v lepo modro oblačilo, izvezeno z usnjenimi našivi. Dostojanstveno je korakal v gotovi razdalji pred svojimi ljudmi.

Kralj in župan sta me zapustila z mnogimi pokloni in sta vstopila v bližnjo kolibo. Vedno več ljudstva se je zbiralo, vse je bilo mirno, napeta pozornost se je brala vsem na obrazih. Res je bilo neko čudno razpoloženje. — Molčec zbor tristo črncev — to je redek dogodek. Vedno več se je zbiralo črncev, ki so se vlegli na tla ali pa posedli okoli posvetovalne kočje ali pa molčec stali v skupinah. Ženske se ne smejo v takih primerih niti od daleč prikazati.

Mi štirje Evropejci smo sedeli na moji verandi in smo se pogovarjali o tem, kaj se vse utegne zgoditi, ko je kralj poslal sla, ki nas je povabil v kolibo. To je bil pričetek ceremonij; zdaj smo bili že takole napol na varnem. Počasi smo šli k koči in naše roke so obtipavale z mirnim zadovoljstvom hladne samokrese — v naših žepih.

(Konec jutri).

Primožek je član gasilskega društva. Pri nekem požaru je on brizgalec. Potem ko je pol ure brizgal na goreče poslopje silne plohe vode, se zgrudi nezavesten.

Reševalci se trudijo z njim, in slednjič Primožek spet odpre oči.

»Kako pa to, da si omedlel?« ga vprašajo tovariši.

»Od žeje!« zastoče Primožek.

OBUTEV IZ USNJA JUGOSLOVENSkih TOVARN. IZGOTOVLJENA Z ROKAMI JUGOSLOVENSkih ČEVLJARJEV

Odstranjujemo brezposelnost, pomagamo domačim tovarnam, pomagamo kupcem z nizkimi cenami

POMAGAJTE NAŠEMU DELU

Rata

49.-

Vrsta 2942-00

Sandale ne žulijo niti nog niti žepa. Prodajamo jih za bagatelno ceno. Otroške št. 23 do 26 Din 39.—, št. 27—34 Din 49.—, ženske št. 35—38 Din 59.—, moške št. 39—46 Din 69.—

79.-

Vrsta 3945-03

Udoben ženski čevlji iz črnega boks z zaponko, široke oblike in z nizko peto. Izdelani so iz boks z nepokončljivim podplatom za vsak štrpalec.

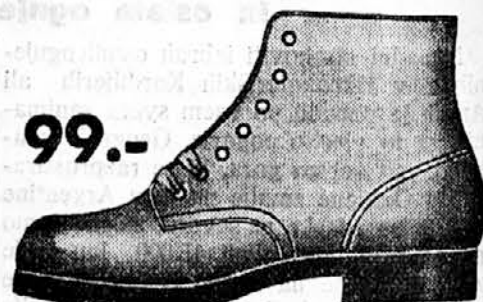
79.-

Vrsta 3925-03

Za gospodinje: Praktični čevlji iz črnega boks in z trpežnim podplatom. So udobni in ceneni. Potrebni so vsaki gospodinjki pri delu in za na trg.

99.-

Vrsta 0167-00

Čevlji za štrpalec iz močnega mastnega usnja z gumijastim podplatom in peto. Za dober material jamčimo. Ti čevlji so neobhodno potrebni za delo na polju in za vsak štrpalec.

Currer Bell:

Lowoodaska sirota

Našla sem v njem zelo strpljivega in prizanesljivega, a vendar strogega učitelja. Zahteval je mnogo od mene. Kadar sem mu zadostila, mi je na svoj način izrazil priznanje. Pomalem me je tako obvladal, da mi je okrnil duševno prostost. Njegova pohvala in zadovoljnost sta name jače dejstvovali kot njegova vne-marnost. Niti smejeti niti govoriti se nisem upala, ka-dar je bil prisoten, ker me je nekako sitno čustvo spo-minjalo, da mu je moja živahnost neprijetna. Tako sem bila prepričana, da so mu vse le resna duševna na-strojitvo in zanimanja, da sem se zaman trudila se v njegovi prisotnosti baviti s čim drugim. Podlegala sem ledenemu čaru. Če mi je dejal »idi«, sem šla, »pri-di«, sem prišla, »stori«, bilo je storjeno. A to robstvo mi ni bilo po čudi; dostikrat sem obžalovala, da me ne pušča več vne-mar.

Ko smo poznega večera stale vse tri okoli njega in mu voščile lahko noč, je sestra poljubila, kakor je bila njegova navada; prav tako po navadi je podal meni roko. Diana, ki je ni imel tako hudo v oblasti, ker je bila njena volja po moči njegovi enaka, je bila dobre volje in je vzkliknila:

»St. John, včasih si rekel Jani, da ti je tretja se-stra; tudi njo bi moral poljubiti.«

Porinila me je k njemu. Diana se mi je zdela zelo drzna in bila sem v zadregi. Še sem o tem razmišljala, ko je St. John nagnil glavo, približal grško lice mojemu, vbodel vame vprašajoče oči in — me poljubil. Na sve-tu ni ne mramornatih ne ledenih poljubov, sicer bi jim bila prištel bratrančev duhovni pozdrav; morda pa bistvujejo poizkusni poljubi, in njegov poljub je bil take vrste. Ko me je bil poljubil, me je pogledal, da vidi učinek. Nič posebnega ni bilo videti, še pordela nisem. Nemara sem malo pobledela, ker sem čutila, da je bil ta poljub le pečat na moje okove. Pozneje nikoli več ri opustil te ceremonije; resno in mirno sem sprejemala večerni pozdrav, kar mu je izredno gojilo.

Vsak dan sem bolj stremela za tem, da bi mu sto-rila vse po volji. A pri tem sem vse jasneje čutila, kako se moram zatajevati, brzdati svoja nagnjenja, od-vračati svoje želje od njih prvotne smeri, siloma si prisvajati navade, za katere v meni ni bilo naravnih pogojev. Hotel me je dvigniti v višino, za katero ni-sem bila ustvarjena. Mučila sem se neprestano, da si prisvojiim njegove nazore, a stvar je bila tako neizved-ljiva, kot če bi bil kdo hotel preoblikovati moje ne-pravilne poteze po njegovem pravilnem, klasičnem obrazu ali pa moje izpreminjaste zelene oči prebarvati in jim dati morsko modrinjo in slovesni sijaj njegovih.

A ni me morila le njegova vzvišenost nad menoj. V zadnjem času mi ni bilo težko kazati se žalostno;

jedka bol mi je glodala srce in mi je dušila srečo že v začetu — čustvo negotovosti in dvoma.

Sredi krajevnih in gmočnih izprememb nisem niti za hip pozabila Mr. Rochestra. Njegova podoba mi je bila venomer pred očmi, ker ni bila megla, ki bi jo moglo solnce razpršiti, ne slika v pesku, ki bi jo mogel vihar zabrisati: bila je vklesana v kamen in izginila bi le tedaj, ko bi se mramor zdrobil. Koprnela sem ne-prestano po vesteh o njegovi usodi. V Mortonu nisem bila nikoli; stopila v kočico, da nisem mislila nanj, in sedaj v Moor-Houseu sem legla v posteljo z mislijo na njega.

Tekom potrebnega dopisovanja z Mr. Briggsom o oporoki sem poizvedovala, ali je kaj vedel o seda-njeni bivališču in o zdravju Mr. Rochestra, a St. John je bil pravilno slutil, da bo zaman. Nato sem pisala gospo Fairfaxovi in jo prosila podatkov. Računala sem z gotovostjo, da bom uspela v svoji nameri, bila sem prepričana, da mi bo zadovoljivo odgovorila. Čudila sem se, ko po štirinajstih dneh še ni bilo glasu, a ko sta pretekla dva meseca in poštar dan za dnem ni imel niti vrstice zame, se me je lotila tesnoba.

Domnevala sem, da se je pismo izgubilo in sem pisala izrova. Novi nadi so sledili novi napori. A nada mi je svetila le nekaj tednov, potem je le še brlela, končno pa ugasnila. Niti vrstice, niti besedice ni bilo od nikoder. Pol leta sem čakala kakega poročila, po-tem pa so mi upi umrli, zajel me je mrak.

Iz Slov. Bistrice

Senzacijo je pred dnevi zbujała mlada Švedinja Linde Klinkowström, ki je na poti po Evropi z dvovprežnim vozom prenočevala v Slovenski Bistrici ter drugo dopoldan nadaljevala svojo pot proti Ptuj.

Surov napad. V nedeljo 10. t. m. se je zgledala pri tukajšnjih orožnikih neka Leopoldina K., ter izjavila, da jo je v noči od sobote na nedeljo napadel med potjo iz Leskovca v Slovensko Bistrico neki možki, ji raztrgal obleko ter od-vzel vso prtljago. Orožništvo je sprva dvomilo, vendar je vzelo stvar v roke in izsledilo drznega napadalca v osebi ne-kega poročenega gostilničarja. Vso za-devo je prevzelo sodišče.

Osebnosti. S tukajšnje meščanske šole na meščansko šolo na Viču je bil premeščen g. Bogomir Bačič. S tukajšnje orožniške postaje k postaji na Teze-nem je pa bil premeščen g. Alojzij Peric ter obenem imenovan za podnarednika.

Razpisana so mesta učiteljskih služb v naši okolici, in sicer v Makolah za u-čitelja, pri Sv. Martinu na Pohorju za u-čiteljico, v Studenicah za učitelja ter v Slovenski Bistrici za učitelja. Prošnje

morajo biti vložene najkasneje do 20. maja.

Sokolski oder. Člani sokolskega odra v Slovenski Bistrici prirede 23. in 24. tm. veseloigro »Matiček se ženi«. Ker je čisti dobiček namenjen revnim bratom kot podpora za izlet v Prago, vabimo vse Sokole in prijatelje Sokolstva.

Iz Dravinjske doline

Požig v Studenicah. V Dravinjski do-lini je bilo zadnje čase več požarov, ki so bili večinoma podtaknjeni. Med nie štejejo lahko tudi v četrtek nastali po-žar v Studenicah pri Poljčanah. Okoli 23. ure je začelo na več krajih biti plat zvona. Požrtvovalni poljčanski in drugi gasilci so bili s svojo motorko na mah na kraju nesreče. Zgorel je veliki samo-stanski kozolec, gasilci pa so preprečili, da nista zgorela le nekaj korakov od-daljena žaga z velikim skladiščem lesa in Wirthov kozolec. Poleg kozolca je zgorela tudi krma, rešili pa so pet voz, ki so bili pod šupo. Požar je bil vsekakor podtaknjen, kajti začelo je goreti na gor-njem koncu kozolca, in sicer v času, ko je že vse okrog in okrog trdno spalo.

Sirov pohotnež. Predpreteklo nedeljo sta se od cerkvenega opravila vračala

vsak proti svojemu domu 24-letni Franc U. iz Dolgega vrha, občina Stanovsko, in Elizabeta N. iz Zabljaka. Med potjo je začel Franc U. siliti v svojo znančo, in ker se je vztrajno branila, jo je na-enkrat z vso silo vrgel na tla in hotel zadostiti svoji pohoti. Eliza se je z vso močjo upirala in končno zares prepreči-la fantovo namero. Pri ruvanju je zado-bilo dekle nevarne poškodbe na glavi. Z brezvestnim nasilnežem bo obračunalo sodišče.

Žalostna smrt otročička. Pred dnevi je postal 18-mesečni nezakonski otrok Roze Babškove iz Stopnega žrtev v po-divjanosti vinjenega brata Antona. Pija-nec je sestro, ki je imela otroka v na-ročju, brez vsakega vzroka podrl na tla, in sicer tako, da je z vso silo padla na otroka. Sestra je nato zbežala z ranje-nim otrokom k sosedu Belcerju v Se-strže, kjer je prenočila, naslednjega dne pa je odšla k botri Koroščevi. Otrok je tam kmalu umrl in bil pred dnevi poka-pan v Majšbergu, kakor da je umrl na-ravne smrti. Toda za dogodek so do-znale oblasti in takoj odredile ekshuma-cijo, ki se je izvršila 7. t. m. in dognale, da je dete umrlo zaradi tega, ker mu je mati pri padcu zmečkala drobno teles-

ce. Brat Anton, ki dejanje priznava, se izgovarja s pijanostjo in naglo jezo. Tu-di z njim bo obračunalo sodišče.

Z Dravskega polja

Novi redukcije v Hočah. Ravnatelj-stvo tovarne za impregniranje telefon-skih drog in železniških pragov v Ho-čah je preteklo soboto reduciralo zopet 40 delavcev ter jih tako uvrstilo v vr-ste brezposelnih. Vzrok redukcij je po-manjkanje naročil. Tovarna zaposluje sledeč le še okoli 60 delavcev, ki so pa prav tako v nevarnosti, da bodo v krat-kem odpuščeni.

Novi grobovi. V Rogozi pri Hočah je te dni preminul obče znani in priljubljeni gostilničar g. Kreitner Karl v 52. letu sta-rosti. Pokojnik je bil vzor dobrega go-stilničarja in vzornega gospodarja. Po-greb je bil minulo nedeljo ob veliki ude-ležbi ljudi iz vrst sosednih pa tudi od-daljenih vasi na pokopališče v Hoče. Vsi, ki so pokojnika poznali, so prihiteli, da mu izkažejo zadnjo čast — Istotam sta umrla minuli teden prevžitkarica Neža Čepejeva ter posestnik Ivan Dvoršak. Pokojnikom bodi ohranjen častni spo-min, preostalom naše iskreno sožalje!

Samo še nekaj dni Vas čaka sreča

Ne zamudite si jo zasigurati s srečo državne razredne loterije, ki si jo kupite v upravi »JUTRA« in »VEČERNIKA« Alekandrova cesta št. 13

Dve hiši,

pricestna in dvoriščna stavba, enonad-stropni, z lepimi stanovanji in velikimi obratnimi prostori, prodam poceni. Do-pisi pod: Ugodno 420.000 na upravo lista. 1266

Omaro

radi selitve poceni prodam. Dravska ul. 10: vrata 12. 1267

matopniki so uprjavci

Sofra
najprejedeniša
kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

Čim s 1. majem

sobo in kuhinjo v bližini Magdalene dvem ali trem osebam. Pobreška ce-sta 21. 1263

Slavbene parcele

v Studencih pri Mariboru so na prodaj po 600 kvadratnih metrov za ceno Din 30.— za kvadratni meter. Izvešča: Ivan Mandelc, Studenci, Sokolska ulica 14. 1217

Služkinjo

pridno in snažno, ki zna dobro kuhati domačo hrano, sprejemem k mali dru-žini. Le z letnimi spričevali vprašati v trgovini Kravos, Aleksandrova 13. 1269

Tednik »Zabavni list«.

Stražišče pri Kranju. Vsaka številka samo Din 1. Zahtevajte brezplačne številke na ogled. 23a